

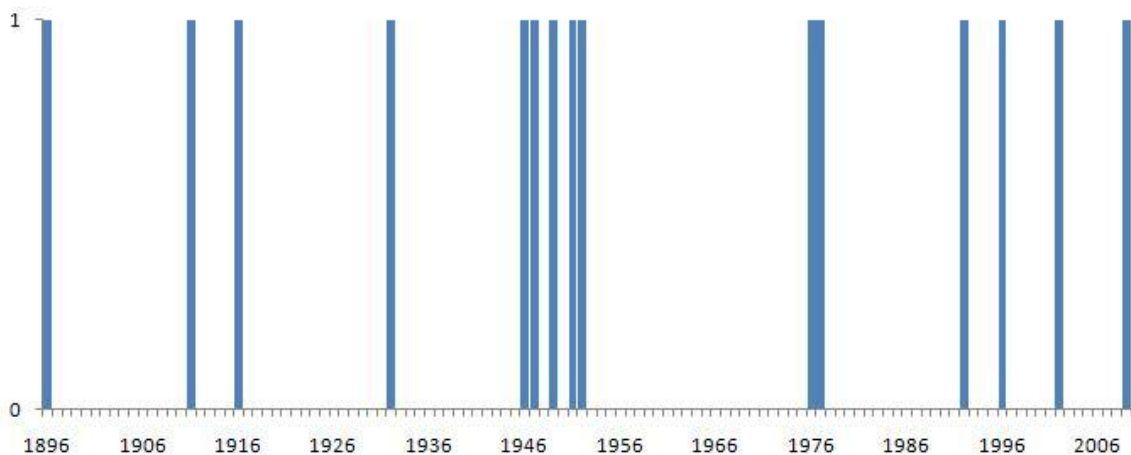
Spitssnuitdolfijn bij Egmond

Auteur G. Keijl

Maandag, 26 juli 2010

Op 18 juli strandde er opnieuw een levende spitssnuitdolfijn op de Nederlandse kust. Opnieuw, want de laatste keer was nog geen jaar geleden: op 4 oktober 2009 op de Maasvlakte. Dat is zo mogelijk nog spectaculairder dan een levende orka, want spitssnuitdolfijnen zijn voor onze kust werkelijk zeldzaam. Feitelijk komt er in de Nederlandse Noordzee geen enkele soort écht voor, want alle spitssnuitdolfijnen leven in diep water. Ze raken bij ons hooguit verdwaald. Van de Nederlandse kust zijn tot nog toe vijf soorten bekend: butskop (20 exemplaren), gewone spitssnuitdolfijn (16), spitssnuitdolfijn van Gray (1), spitssnuitdolfijn van de Blainville (1) en (spitssnuit)dolfijn van Cuvier (1). Wereldwijd worden veertien soorten in het geslacht *Mesoplodon*, waartoe ook de gewone spitssnuit behoort, onderscheiden. Deze soorten zijn doorgaans zeer moeilijk te herkennen en feitelijk is het bij de meeste alleen mogelijk aan de hand van de tanden in de onderkaak bij de mannetjes! Omdat de gewone spitssnuit het dichtstbij voorkomt (noordelijke Noordzee en aangrenzende Atlantische Oceaan), er in ons land ook de meeste strandingen van bekend zijn, en vanwege de kleur, het formaat en de lange snuit, is er van uitgegaan dat het dier in Egmond ook tot deze soort behoort. Dit is bevestigd door een expert, die er zelfs een jong mannetje in herkende. Dit is dus het zeventiende geval. De soort is niet alleen bij ons niet gewoon, ook op vreemde kusten is het een echte zeldzaamheid: in een publicatie uit 1989 worden wereldwijd slechts 77 gestrande individuen genoemd! Bekijken we het strandingspatroon van de Nederlandse gevallen, dan zien we een concentratie van strandingen rond 1950 en opeenvolgende gevallen in 1976-77 en 2009-10. Hieronder waren zeven vrouwen en vier mannen; van de rest is geen geslacht bekend.

Voor zover bekend zijn vijf exemplaren levend gestrand. Omdat er zo weinig van spitssnuitdolfijnen bekend is, is het erg jammer dat het Egmondse dier, net als die van de Maasvlakte, met gezwinde spoed is teruggeduwd. Het pleit weliswaar voor de aanwezigen, die het dier zo hoopten te redden, maar goede foto's van kop, buikzijde en van recht opzij, de juiste maten en bijvoorbeeld de aanwezigheid van littekens en parasieten hadden niet voor heel veel oponthoud hoeven zorgen en hadden ons vast meer geleerd over deze fraaie diepwaterdolfijnen. Overigens houden wij ons aanbevolen voor foto's van dit dier.

Op 22 juli, dus slechts zes dagen na het 'Egmondgeval', strandde een gewone spitssnuitdolfijn op de kust van Kent, Zuid-Engeland.